

gyndelsesløn. Yngste Klassens Løn er ikke mere end 650 Kr. og de følgende Klassers henholdsvis 750, 850 og 950 Kr. Det højeste, et Telegrafbud i Kjøbenhavn kan oppebære i Alderstillæg, er 200 Kr., 50 Kr. 4 Gange i Løbet af 20 Aar, og Forholdet bliver derved det, at ældste Klassens Løn kan naa op til 1,450 Kr. Nu foreslaar Ministeren, at Begyndelseslønnen for alle Bude skal være den samme: 800 Kr. og dertil 150 Kr. i Alderstillæg for hver 4 Aars Tjeneste i den paagældende Klasse, men ikke over 600 Kr. i alt. Det bliver altsaa 1,400 Kr. i det højeste, medens et Telegrafbud her i Kjøbenhavn efter den nu bestaaende Ordning kan naa op til 1,450 Kr. Der bliver altsaa her et reelt Tab paa 50 Kr. Det forekommer mig, at dette vistnok maa være bragt i Forslag ud fra en Misforstaaelse. Det kan dog vistnok ikke være Meningen at gøre de kjøbenhavnske Telegrafbudes Lønning lavere, end den er i Forvejen. Telegrafbudene ude i Provinserne ville derimod profitere i allerhøjeste Grad af dette Forslag, hvis det gennemføres. De lønnes, som sagt, efter andre Regler. Deres højeste faste Løn er 950 Kr., og Alderstillæget er 150 Kr., det bliver 1,100 Kr. i alt, medens de efter dette Forslag kunne naa op til 1,400 Kr., med andre Ord de faa en Lønforbedring paa 300 Kr. om Aaret. Det er meget. Forbedringen vil andrage $\frac{3}{11}$ af, hvad de have, med andre Ord, $\frac{27}{11}$ pCt., og det er ikke saa lidt mere end den gennemsnitlige Procent for Lønningsforhøjelsen i det hele taget. Denne Procent kan i hvert Fald ikke sættes højere end omkring de 25 og er næppe nær saa høj. Der er dernæst et Forhold, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Jeg kan tale tydeligt om den Ting ved at nævne anden Lønningsklasse. Den falder i 4 Afdelinger a., b., c. og d. Første Afdeling har en Begyndelseslønning af 3,600 Kr., anden af 3,000 Kr., tredje af 2,800 og fjerde af 2,600 Kr. Alle disse fire forskellige Afdelinger have de samme Alderstillæg. Det har undret mig noget, at man kan opstille en saadan Lønningsklasse. Man gaar i Almindelighed ud fra, at de Funktionærer — lige gyldigt, hvilke de nu ere, og inden hvilken Etat det nu er — der have samme Lønningsvilkaar, ogsaa skulle henføres under samme Lønningsklasse, men disse 4 Afdelinger have i Virkeligheden 4 forskellige Lønningsvilkaar, og derfor vilde det være ganske naturligt ikke at kalde dem 1 Lønningsklasse men 4. Det gør man i andre Lønningslove, for Eksempel i Stats-

banernes. Disses Ordning af Lønningsforholdene gaar netop den Vej, jeg her nævner. Det vil heller aldrig falde nogen i Rigsdagen ind at indføre disse forskellige Lønningsklasser, der lønnes absolut forskelligt, have forskellig Begyndelsesløn og derfor heller aldrig kunne komme til at opnaa samme Løn i samme Lønningsklasse. Alderstillæget er ganske vist ens, men det er det eneste, de have tilfælles. Noget ganske lignende var for Resten Tilfældet med det Forslag, vi havde for i Forgaars om Postvæsenets Lønninger. Der er i det her foreliggende Forslag medoptaget i Organisationen de saakaldte Telegrafister. Jeg maa hellere sige Reservetelegrafister, thi saaledes hedder denne Klasse egentlig. Tidligere have de været lønnet af en rund Sum, bevilget paa Finansloven, men nu herefterdags er denne Klasse af Funktionærer fuldstændig ophævet, og Reservetelegrafisterne ere altsaa nu blevne Telegrafister i ren Almindelighed. Jeg paaskønner denne Forandring, den peger i den rigtige Retning, og den er efter mit Skøn meget heldig, men samtidig med, at jeg udtaler dette, vil jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa en anden Ting, og det er den, at man fremdeles har bibeholdt Klassedelingen. Telegrafisterne ere jo for Øjeblikket stillede saaledes, at de ere inddelte i 5 Lønningsklasser, nemlig paa 1,000, 1,100, 1,250, 1,500 og 1,800 Kr. Efter disse 5 Lønningssatser skulle de altsaa have deres Vederlag. Jeg vilde ønske, at denne Klassedeling var bleven ophævet. Der er, forekommer det mig, noget uklart og vildledende deri, at man paa en Gang tildeler Funktionærerne Lønningsforbedring dels gennem Klassedeling og dels gennem Alderstillæg, det er saa vanskeligt at faa en Oversigt over, hvad det egentlig er, de faa. Klassedelingen har den uheldige Egenskab, at naar Virksomheden i den paagældende Etat stærkt forøges, og der er Brug for ny Kræfter i stort Tal, saa kunne de gaa gennem de forskellige Klasser i Løbet af faa Aar, man har endogsaa Eksempler paa, at det kan ske i Løbet af et Par Aar, og saa til andre Tider, naar Virksomheden har naaet op til det højeste i den paagældende Etat, og der bliver Stagnation, saa der ikke er Brug for Funktionærer ud over det Antal, man har, saa blive Funktionærerne staaende, hvor de ere, uden at kunne naa frem i de højeste Klasser og altsaa naa den Lønningsforbedring, som egentlig Klassedelingen tilsigtede at give dem. Jeg vilde ønske, at det var faldet bort, men